

Jeugdherinneringen aan Sint-Godelieve

Kompaan in Goirle was gisteren gastvrij voor een groep oud-bewoners van 'Kinderdorp' Sint-Godelieve. Ze bezochten het hoofdgebouw dat wordt gesloopt.

Goirle Sentiment
door Paul Spapens

Ze fluistert bijna onhoorbaar: „Eens per maand kregen we bezoek. Drie dagen nadat ze op bezoek was geweest, is mijn moeder overleden. Hier heb ik ze het laatst gezien, hier wil ik een foto maken.”
Els op de Ven-Fransen is een 53-jarige vrouw uit het Limburgse Swalmen. Ze trilt van de zenuwen als ze vertelt waarom ze deel uitmaakt van een groepje van ruim twintig vrouwen en mannen, de meesten van middelbare leeftijd of daar niet ver vandaan. Voorgegaan door Lot de Wit, medewerkster van Kompaan, zoeken ze hun weg over

het Kompaanterrein aan de dr. Keyzerlaan in Goirle. Het doel is het oude hoofdgebouw van 'Kinderdorp' Sint-Godelieve, het medisch kinderdagverblijf waar drie generaties kinderen met veelal medische klachten zijn opgevangen en behandeld. Het duurt niet lang meer of hoofdgebouw 'Carré' valt onder de slopershamer. „Voordat het zover is, willen we het nog een keer zien en herinneringen ophalen. Het bezoek zien we ook als een aanzet tot de landelijke reünie, volgend jaar ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van het Kinderdorp”, aldus Sil Castelein uit Apeldoorn. Hij is een van de initiatiefne-

mers tot de *sentimental journey* van de voormalige bewoners van Sint-Godelieve. Castelein (1956) verbleef in 1964 en 1965 in het Kinderdorp. Komt hij uit Apeldoorn, de meeste bezoekers aan 'Carré' komen uit Brabant, meer in het bijzonder nog uit Tilburg en omgeving. „Jeugd sentiment”, geeft Lizette Moorman (36) uit Oisterwijk als reden waarom ze van de partij is. Zegt zij louter positieve gevoelens te hebben als ze terugdenkt aan de tijd (1980-1982) dat ze verbleef 'op' Godelieve, Sjannie Medina-Engelman (50) uit Maarheeze vertelt een volledig tegenovergesteld verhaal. „Ik had in mijn bed geplast. Voor straf moest ik in de douche op mijn knieën en met mijn handen tegen de muur zitten. Ik zat er een hele nacht. De volgende dag deden ze de deur open. 'Och', zeiden ze, 'We zijn je vergeten'.”

Zoveel mensen, zoveel herinneringen - die komen boven als de groep door het hoofdgebouw struimt. Tevoren is door Lot de Wit van Kompaan al gewaarschuwd dat het te slopen gebouw van binnen in een deplorabele staat is. Maar dat mag de nieuwsgierigheid niet drukken. „Kijk daar, het binnenterrein. Dat was alleen voor de nonnen. Heilig terrein.”
„Och God, de kapstokken zijn nog steeds dezelfde.”
„Jongens, hier rechts, de observatieruimte.”
„Daar zaten de artsen, Wim en Gerard.”
Els op de Ven-Fransen krijgt een teleurstelling te verwerken. Het gedeelte van het gebouw waar ze haar moeder voor het laatst in levenden lijve zag, is vermoedelijk al afgebroken. In stilte vervolgt de Limburgse haar weg door haar verleden in het 'Kinderdorp'.

• Deelnemers aan de excursie door het hoofdgebouw van Sint-Godelieve in Goirle in de observatieruimte. Het glas tussen de twee kamers is verdwenen.
Foto Marieke Duijsters/PVE

DE FEITEN Sint-Godelieve

- Op initiatief van dokter Keyzer is in 1933 in Goirle Kleuterheil geopend.
- In 1957 kwam naast Kleuterheil het Kinderdorp Sint-Godelieve.
- Oud-bewoners willen dit feit volgend jaar met een reünie herdenken.
- Hoofdgebouw 'Carré' is door de Tilburgse architect Jos Bédoux ontworpen.
- Het besluit tot de sloop is niet zonder slag of stoot genomen.
- Een paar delen van het complex blijven behouden.